

OV KSČM DOMAŽLICE

KDO Z KOHO – ČESKOSLOVENSKO 1945 - 1948

Ladislav Kašuka, přítel z Facebooku

Tento článek jsem se rozhodl napsat, abych poskytl čtenářům zajímavým se o toto historické období pravdivé informace založené na podložených faktech a statistických číslech, bez mlžení, vynechávání příčin a lhaní, protože podobných účelově napsaných článků bylo napsáno pravicovými autory a zuřivými antikomunisty již více než dost. V tomto období se totiž odehrál zuřivý ideový boj o budoucí směřování naší země a tímto článkem chci dokázat, že komunisté v něm jednali otevřeně, čestně a ústavně, přesně podle tehdy platných zákonů.

Část první – rok 1945. Košický vládní program:

Ještě před úplným koncem války se 5. dubna 1945 sešli v Košicích představitelé londýnské exilové vlády v čele s prezidentem republiky Edvardem Benešem s vedením KSČ v čele s předsedou strany, bojovníkem proti fašismu a internacionalistou Klementem Gottwaldem.

Na této schůzce byl navržen, projednán a nakonec schválen postup prezidenta a vlády na obnovení republiky po jejím osvobození od německé nacistické okupace. Jedním z hlavních schválených bodů byl plán urychleně obnovit zničené národní hospodářství (národní podniky totiž existovaly po pozemkové a průmyslové reformě již v období první republiky a byly znárodněny prvním prezidentem republiky T. G. Masarykem).

Dále bylo dohodnuto, že se položí základy nové spravedlivější sociální politiky a také, že bude nekompromisně znárodněn majetek všech zrádců (Němců, Maďarů, kolaborantů a napomáhačů nacistických okupantů s výjimkou maďarských a německých antifašistů, jejichž odboj proti okupantům bude moci být jasně doložen a prokázán).

Také bylo mezi prezidentem Benešem a předsedou KSČ Klementem Gottwaldem dohodnuto, že budou s veškerou rozhodností pohnáni před soud zrádci z řad bankovních, průmyslových a zemědělských magnátů a že je třeba postavit celý finanční a úvěrový systém pod kontrolu státu, stejně jako klíčové průmyslové a zemědělské podniky. Toto znárodnění bylo fakticky provedeno čtyřmi dekrety prezidenta republiky Edvarda Beneše ze dne 24. října 1945 a bylo vyhlášeno na manifestaci na Václavském náměstí dne 28. října.

Prvním dekretem byl zestátněn klíčový a velký průmysl, dalšími dekrety potravinářský průmysl, akciové banky a pojišťovny. Již dříve byl znárodněn filmový průmysl včetně dovozu, vývozu a distribuce filmů. Toto znárodnění tedy nebylo provedeno komunisty, ale prezidentem Benešem na základě dohod schválených na výše zmiňované schůzce v Košicích.

Část druhá – rok 1946. Volby:

V roce 1946 se konaly parlamentní volby, které s velkým náskokem vyhrála komunistická strana, která získala 43 % hlasů v Čechách, 34 % na Moravě a 30 % na Slovensku. Stala se tedy v rámci celého státu jasným faktickým vítězem voleb, přestože na samotném Slovensku vyhrála se ziskem 61 % pravicová demokratická strana, která však v přepočtu na procenta v celé zemi získala pouhých 14 % hlasů.

Celkově ve volbách uspělo a do parlamentu se v těchto volbách dostalo osm politických stran, z toho pět nejsilnějších utvořilo tzv. vládu národní jednoty levicových a pravicových stran (komunisté, národní socialisté, lidovci, sociální demokraté a slovenští demokrati).

Komunisté tedy dodrželi dohodu z Košic a snažili se vytvořit vládu ze zástupců všech politických stran, které zastupovaly všechny větší názorové proudy občanů Československé republiky. Proto ve vládě nakonec zasedlo devět komunistických ministrů, tři ministři za sociální demokracii a po čtyřech ministrech dostali lidovci, národní socialisté a slovenští demokraté, zbylé dva ministry této vlády tvořili nestraníci.

Část třetí – rok 1948. Pravicový pokus o zvrácení výsledků voleb:

Nekomunističtí pravicoví ministři se 20. února 1948 pokusili zvrátit výsledky voleb z roku 1946 tak, že se rozhodli podat demisi a počítali s tím, že prezident Beneš na tento popud rozpustí stávající vládu a jmenuje novou úřednickou bez účasti komunistů, kteří vyhráli před dvěma roky volby. Tento zákeřný krok, který měl odstranit z vedení země komunisty, přestože měli podporu většiny obyvatel země, se ukázal být obrovskou chybou pravicových stran.

Demisi totiž nakonec podalo pouhých 12 ministrů z 26 členné vlády. Odstupující ministři si nezajistili jasnou podporu sociálních demokratů a bezpartijního ministra zahraničí Jana Masaryka a vláda tak nemohla být rozpuštěna, protože většina ministrů zůstala.

Předseda vlády Klement Gottwald, tudíž neměl ústavní povinnost vládu rozpustit a mohl jí přesně podle tehdy platných zákonů a pravidel pouze doplnit novými ministry dle svého vlastního uvážení. Prezident Beneš tak nemohl (pokud by vůbec chtěl) jmenovat novou úřednickou vládu a nakonec podlehl naléhání předsedy vlády Gottwalda a hlasu lidu, vyjádřeném masovými statisícovými demonstracemi, které proběhly po celé Československé republice a demisi pravicových ministrů přijal.

Sám Gottwald jednání ministrů, kteří zradili jeho důvěru a odmítli respektovat výsledky demokratických celonárodních voleb, komentoval slovy: "Já se přiznám, že jsem se ráno před schůzí vlády modlil, aby je ta blbost neopustila a oni nepřišli. Pánbůh mě vyslyšel a oni nepřišli."

Doslov:

Doufám, že tímto faktickým článkem donutím některé lidi k zamyšlení nad tím, proč nám naše média a někteří reportéři popisují naši historii úplně jinak, než se ve skutečnosti stala. Možná tím chtějí obhájit současné kroky našich politiků, kteří rozdali a rozkradli již téměř úplně vše, co naši dědové a otcové svou poctivou prací v naší krásné zemi postavili a vybudovali. Potomci zrádců a kolaborantů (ať již jednotlivců, nebo organizací), kterým jejich nepoctivě nabyté majetky znárodnili prezidenti Masaryk, Beneš a Gottwald tak opět získali své bohatství a prostý lid této země přichází postupně o vše, co v minulosti získal, včetně svobody a suverenity.